

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-540/15

Judecătoria x

Judecător x

DECIZIE

În numele Legii

30 noiembrie 2015

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată Ghenadie Liulca
Judecători Elena Grumeza, Adriana Garbuz
Grefier Eugen Șciurovschi

Cu participarea:

Procurorului x
Avocatului x

a judecat în ședință publică, în ordine de apel, apelul procurorului în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție, x și apelul avocatului x în interesele inculpatului x, declarate împotriva sentinței judecătorești x din 02.02.2015, prin care:

x, născut la 18.02.1972, domiciliat în mun.x, str.x, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, căsătorit, la întreținere un copil minor, studii superioare, angajat în câmpul muncii, supus militar, condamnat:

-prin sentința Judecătorești x, din 03.04.2012 în baza art.190 alin.(2) lit.c)CP; prin art.84 alin.(4) CP definitiv la 4 ani închisoare cu amendă 250 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități legate de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 3 ani, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 3 ani;

-prin încheierea judecătorești x, din 13.12.2013 a fost anulată condamnarea cu suspendarea condiționată a pedepsei, dispunîndu-se calcularea termenului de ispășire a pedepsei din momentul reținerii condamnatului.

Prin sentința în cauză x a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.c) CP, fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 4 (patru) ani.

Conform art.85 alin.(1) CP, prin cumul de sentințe i s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorești x din 03.04.2012, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani 6 (șase) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu amendă 250 (două sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul a 5000 (cinci mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități legate de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 3 (trei) ani, în baza art.87 alin.(2) CP, pedeapsa cu închisoare și pedeapsa cu amenda urmînd a fi executate de sine stătător.

În privința inculpatului s-a aplicat măsura preventivă - arestul preventiv, pînă la intrarea sentinței în vigoare, termenul arestului fiindu-i calculat din momentul reținerii.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată x în sumă de 54780 lei a fost admisă integral, încasînd de la x în beneficiul lui x prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 54780 (cincizeci și patru mii șapte sute optzeci) lei.

Chestiunea cu privire la corpurile delictive a fost soluționată.

Termenele de judecare a cauzei:

-în instanța de fond cauza s-a aflat de la 05.02.2013 pînă la 02.02.2015;

-în instanța de apel cauza s-a aflat de la: 26.02.2015 pînă la 30.11.2015.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținînd cont de materialele cauzei, opiniile participanților la proces, pentru expunere asupra apelurilor înaintate, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă :

Adoptînd sentința în cauză, instanța de fond a reținut că, x, acționînd intenționat, din interes material, începînd cu una din zilele lunii octombrie anul 2012, susținînd că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Postului vamal Costești-Stînca, în scopul de a-i determina pe aceștia la vămuirea automobilului de model "Volvo R RS79 RS7932 S60", VIN codul YV1RS793222112343, capacitatea cilindrică 2401cm³, anul producerii 2001, a pretins de la x bani în sumă de 54780 lei, pe care i-a primit personal pentru sine de la ultimul la data de 28.10.2012 în salonul automobilului personal de model "Mazda", nr/î BL-MM-888, care era parcat la intrarea pe teritoriul Postului vamal Costești - Stînca.

Instanța de fond a pronunțat sentința nominalizată.

Verdictul pronunțat a fost contestat în ordine de apel de către procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție, x, care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea ce ține de stabilirea pedepsei, rejudecarea cauzei, adoptarea unei noi decizii prin care x să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.c) CP și în baza acestei legi să-i fie numită pedeapsa de 5 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis. În baza art.34,85 CP prin cumularea parțială, la pedeapsa aplicată prin noua hotărîre să fie adăugată pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei x din 03.04.2012, să-i fie stabilită lui x pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, amendă 250 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o activitate legată de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 3 ani.

În argumentarea cerințelor formulate procurorul-apelant a indicat, că constatînd fapta infracțională, stabilind just circumstanțele cauzei și încadrînd corect acțiunile inculpatului în baza art.326 alin.(2) lit.c) CP, instanța de judecată la stabilirea pedepsei pentru inculpatul x, nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, aplicîndu-i o pedeapsă blîndă, care nu va asigura atingerea scopului pedepsei, corectarea și reeducarea inculpatului. Instanța nu a luat în considerație, că de către x a fost comisă o infracțiune gravă, că este o persoană cu un trecut criminal bogat, fiind anterior condamnat nu s-a corectat și a comis noi infracțiuni, în cadrul procesului de examinare a cauzei a manifestat lipsă de respect față de instanță prin neprezentarea îndelungată la ședințele de judecată. Apelantul consideră, că pedeapsa definitivă stabilită inculpatului nu corespunde și nu este adecvată celor săvîrșite de acesta. De asemenea apelantul invocă neindicarea în sentință a tipului penitenciarului în care urmează a fi executată pedeapsa de către inculpatul x, nefiind incluse în termenul pedepsei perioadele în care ultimul a fost menținut în stare de arest la domiciliu.

Împotriva sentinței nominalizate a fost declarat apel de către avocatul x în interesele inculpatului x, care prin cererea înaintată a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

În motivarea cererii de apel, apărătorul a indicat, că pedeapsa aplicată inculpatului x în baza art.326 alin.(2) lit.c) CP este prea aspră în raport cu gravitatea faptei comise, infracțiunea nefiind comisă în legătură cu exercitarea de către inculpat a unei funcții publice și nu reprezintă un caz de rezonanță socială deosebită. Inculpatul nu a primit foloase necuvenite sau remunerație pentru intervenția sa pe lîngă funcționar, pentru ca cel din urmă să-și îndeplinească ori să nu îndeplinească acțiunile ce intră în obligațiunile lui de serviciu. A mai specificat, că martorul x a declarat că x nu i-a propus remunerare și nici el nu a cerut. Din declarațiile părții vătămate reiese că suma de bani pe care i-a dat-o inculpatului a fost destinată achitării taxelor vamale pentru vămuirea automobilului. În urma unor circumstanțe banii destinați achitării taxelor vamale x le-a transmis familiei finilor săi pentru achitarea investigațiilor medicale. Apelantul consideră, că în acest caz, nu se poate concluziona că banii au fost folosiți de către x în scopuri personale. Apelantul indică, că instanța la stabilirea și individualizarea pedepsei nu a luat în considerație, că inculpatul are loc permanent de trai, este angajat în cîmpul muncii, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, parțial recunoaște vina, se căiește sincer în cele comise, la întreținere are un copil minor, a achitat prejudiciul material cauzat prin infracțiune, precum și amenda în mărime de 250 unități convenționale stabilită prin sentința Judecătorei Bălți din 03.04.2012, starea sănătății inculpatului care este precară. Apelantul consideră, că cele enumerate permit de a fi aplicate în privința lui x prevederile art.79 CP, cît și cele ale art.90 CP. Consideră, că condamnarea inculpatului este bazată pe presupuneri, în lipsa analizei multilaterale a probelor, a legăturii între acestea, nefiind administrate probe care ar demonstra vinovăția inculpatului de comiterea faptei imputate.

Procurorul participant, x a pledat pentru admiterea apelului declarat de către acuzare, considerîndu-l unul argumentat. Din motivul blîndeții pedepsei aplicate a solicitat casarea sentinței și în latura stabilirii pedepsei de numit o pedeapsă după cum se solicită în cererea de apel nominalizată, cu excluderea dispozițiilor privind achitarea amenzii reieșind din faptul, că în instanța de apel s-au prezentat acte care confirmă că amenda a fost achitată. Cu referire la apelul declarat de către apărare în interesele inculpatului, a solicitat respingerea acestuia ca fiind unul nefondat.

Inculpatul x și apărătorul acestuia, x au pledat pentru respingerea apelului declarat de către procuror, admiterea apelului declarat

de către apărare, casarea sentinței primei instanțe și adoptarea unei hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa neprivativă de libertate. Inculpatul x a explicat instanței, că recunoaște vinovăția în fapta comisă și se căiește sincer, regretă de cele întâmplate. Pledează pentru o pedeapsă condițională, în temeiul art.90 CP.

Partea vătămată x fiind înștiințat în modul prevăzut de lege despre locul, data și ora examinării cauzei, nu s-a prezentat în ședința de judecată și nu a anunțat despre eventuala imposibilitate de a se prezenta. Ascultînd opinia părților, ținînd cont de prevederile art.412 alin.(5) CPP, Colegiul a considerat neprezentarea părții vătămate ca nedorință de a participa și posibilă continuarea examinării cauzei în lipsa acestuia.

Verificînd argumentele invocate în apelurile înaintate, ascultînd participanții procesului penal, studiînd materialele cauzei, conducîndu-se de prevederile Legii, Colegiul penal consideră, că apelul declarat de către avocatul x declarat în interesele inculpatului x urmează a fi respins ca nefondat, iar apelul declarat de către procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție, x urmează a fi admis, cu casarea sentinței primei instanțe și pronunțarea unei noi soluții în latura pedepsei. În argumentarea deciziei adoptate Colegiul va menționa următoarele.

Potrivit dispozițiilor art.414 alin.(1) CPP, *"Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii contestate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale și oricăror noi probe prezentate instanței de apel"*.

Cu referire la norma citată supra, Colegiul constată, că instanța de fond, în conformitate cu prevederile art.101 CPP, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere corectă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, fondat ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului.

Vinovăția inculpatului se confirmă prin probele acumulate pe dosar și cercetate în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, acțiunile inculpatului x fiind corect încadrate în baza art.326 alin.(2) lit.c) CP.

Lecturînd cererea de apel înaintată pe caz de către avocatul x în interesele inculpatului x, Colegiul penal constată, că apelantul critică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond, indicînd că de fapt prin declarațiile martorului x s-a constatat, că x nu i-a propus acestuia remunerare și nici x nu a cerut banii, iar suma de bani, care conform declarațiilor părții vătămate a fost destinată achitării taxelor vamale pentru vămuirea automobilului, de fapt nu au fost folosiți în scopuri personale, ci pentru achitarea investigațiilor medicale a finului inculpatului.

Argumentele enunțate nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) CPP, la faza judecării cauzei instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Astfel, în opinia Colegiului toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatului x în comiterea infracțiunii imputate rezultînd din circumstanțele de fapt și de drept stabilite în cauză.

Instanța de fond a stabilit cert vina inculpatului x în faptele incriminate, rezultînd din ansamblul probelor prezentate în instanță, inclusiv declarațiile părții vătămate x, martorilor x și x.

Sentința de condamnare instanța de fond a bazat-o și pe probele scrise ale cauzei: plîngerea părții vătămate x (f.d.4, vol.I); proces verbal de ridicare, din 15.11.2012, prin care au fost ridicate buletinul de identitate pe numele lui x, cartă provizorie de circulație, din 13.07.2012; cartă de circulație CF 0820102 (f.d.14, vol.I); proces verbal de examinare a documentelor, din 14.12.2012 (f.d.21, vol.I); cerere privind permisiunea de a efectua vămuirea, din 30.10.2013 (f.d.22, vol.I); ordonanță de recunoaștere a copurilor delictive (f.d.29, vol.I); proces verbal de confruntare, din 14.01.2013 (f.d.63 vol.I);

În instanța de fond x nu și-a recunoscut vinovăția în faptele incriminate, însă în ședința de judecată a instanței de apel a indicat, că îi pare rău de cele întâmplate, a înțeles greșeala, se căiește sincer recunoscîndu-și vina în infracțiunea săvîrșită. Astfel, inculpatul și-a reformulat cerințele, solicitînd instanței de apel aplicarea unei pedepse mai blînde, considerînd pedeapsa stabilită de către prima instanță una prea aspră.

Reieșind din faptul, că în cadrul ședinței, inculpatul x a recunoscut vinovăția în faptele infracționale incriminate, partea apărării, cît și cea a acuzării au renunțat și au considerat inoportună prezentarea și cercetarea bazei probante scrise a cauzei, făcînd trimitere doar la materialul caracterizant al inculpatului. În situația creată, Colegiul apreciază irelevante argumentele apelului înaintat în interesele inculpatului de către avocatul x, referitor la nevinovăția lui x în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.c) CP.

Colegiul penal consideră, că prima instanță just a calificat faptele inculpatului x, vinovăția acestuia fiind constatată în baza ansamblului de probe administrate și cercetate de către instanță, sentința adoptată fiind legală în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului.

Cu referire la măsura de pedeapsă și termenul ispășirii acesteia, Colegiul consideră, că în baza art.326 alin.(2) lit.c) CP instanța de judecată i-a stabilit lui x pedeapsa de 4 ani închisoare, iar prin aplicarea art.85 alin.(1) CP pedeapsa definitivă sub formă de închisoare constituie 4 ani 6 luni, totodată fiind aplicată și pedeapsa sub formă de privare de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități legate de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 3 (trei) ani.

Instanța corect a reținut în sarcina inculpatului x stare de recidivă, or, comiterea faptei infracționale a avut loc cînd antecedentul penal încă nu era stins, x neexecutînd integral pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei x din 10.02.2011.

În opinia Colegiului instanța i-a aplicat lui x o pedeapsă corect individualizată, echitabilă, capabilă să atingă scopurile pedepsei și legii penale, în condițiile speței fiind imposibilă aplicarea prevederilor art.90 CP, după cum solicită partea apărării, urmînd a fi respins apelul declarat de către avocatul x în interesele lui x, ca fiind nefondat. Instanța de fond bazîndu-se pe împrejurările constatate justificat

a concluzionat, că corectarea și reeducarea inculpatului va avea loc doar în condițiile izolării de societate, în acest sens s-a ținut cont de personalitatea inculpatului, care anterior fiind condamnat pentru infracțiune similară, nu s-a corijat și a continuat să comită fapte ilegale, comițând fapta în stare de recidivă.

Cu referire la argumentele apărării precum, că sănătatea inculpatului este precară, iar în condițiile penitenciarului starea acestuia se va înrăutăți, Colegiul menționează, că aflarea inculpatului în detenție nu-l împiedică să primească tratament medical corespunzător și necesar, or, acordarea serviciilor medicale este posibilă și în instituțiile penitenciare, deținutului îi este garantat dreptul la asistența medicală, care se acordă de către personalul medical calificat ori de câte ori este necesar, sau la cerere.

Cu toate că instanța corect a stabilit termenul pedepsei sub formă de închisoare și corect a individualizat-o, Colegiul constată un șir de erori admise de către instanță în procesul stabilirii pedepsei, care urmează a fi corectate de către instanța de apel.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată eronat a indicat ca fiind mai puțin gravă infracțiunea comisă de către x, pe când sancțiunea art.326 alin.(2) CP prevede inclusiv și pedeapsa închisorii de la 2 la 6 ani, iar în conformitate cu prevederile art.16 CP se atribuie categoriei infracțiunilor grave.

Aplicând prevederile art.85 alin.(1) CP, cumulând sentințele și adăugînd la pedeapsa aplicată, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei x din 03.04.2012, instanța i-a stabilit lui x pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani 6 (șase) luni închisoare, *cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis*, cu amendă 250 (două sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul a 5000 (cinci mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități legate de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 3 (trei) ani, în baza art.87 alin.(2) CP, pedeapsa cu închisoare și pedeapsa cu amenda urmînd a fi executate de sine stătător. Deci, argumentul din apelul procurorului, precum că instanța nu a indicat tipul penitenciarului în care inculpatul urmează se execute pedeapsa închisorii, este neîntemeiat, așa cum instanța a reținut, că x urmează să ispășească pedeapsa în penitenciar de tip închis.

Potrivit art.395 alin.(1) pct.3, 4) CPP, *în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate: ... data de la care începe executarea pedepsei; dispoziția despre computarea reținerii, arestării preventive sau arestării la domiciliu, dacă inculpatul pînă la darea sentinței se afla în stare de arest.*

Colegiul penal reține, că dispozitivul sentinței are un caracter contradictoriu, or, potrivit dispozitivului sentinței, instanța de judecată numind pedeapsa sub formă de închisoare, în lipsa inculpatului, i-a aplicat lui x măsura preventivă sub formă de arest preventiv, pînă la intrarea în vigoare a sentinței, neanunțîndu-l în căutare, de asemenea, pronunțînd sentința în lipsa inculpatului, instanța a dispus calcularea termenului pedepsei din data pronunțării sentinței, adică din 02.02.2015, pe cînd calcularea termenului pedepsei cu închisoare pentru inculpat de fapt începe de la data luării acestuia sub arest din sala ședinței de judecată sau la caz, din data reținerii, deoarece x n-a fost prezent la pronunțarea sentinței.

În contextul celor expuse supra, Colegiul menționează, că instanța de judecată la stabilirea pedepsei definitive inculpatului x a omis să includă perioada reținerii și aflării acestuia în arest la domiciliu de la 17.01.2013 pînă la 23.08.2013.

Reieșind din cele menționate, Colegiul consideră că argumentele apelului declarat de către acuzare cu referire la erorile admise de către instanța de fond, sunt întemeiate și urmează a fi admise, prin urmare sentința ca fiind una adoptată cu derogare de la normele legale, este pasibilă casării, iar la caz urmează a fi pronunțată o nouă hotărîre în latura pedepsei.

Pe lîngă cele stabilite, urmează a fi menționat, că în instanța de apel de către partea apărării a fost prezentat certificatul eliberat de către executorul judecătoresc, care confirmă că la data de 21.01.2015 x a achitat integral amenda stabilită acestuia prin sentința Judecătorei x din 10.02.2011 în mărime totală de 10000 lei, cît și cheltuielile de executare, fiind prezentată și copia recipisei, potrivit căreia x a transmis părții vătămate x suma de 3900 euro cu titlu de reparare a pagubei, alte pretenții materiale sau morale față de acesta, x nu are.

La adoptarea deciziei Colegiul va ține cont de actele prezentate și va reține, că inculpatul x a ispășit pedeapsa stabilită acestuia prin sentința Judecătorei x din 10.02.2011 sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, și a achitat integral părții vătămate x suma de bani încasată de la inculpat prin sentință. Ca urmare vor fi excluse dispozițiile instanței de fond privind amenda stabilită în privința inculpatului și privitor la acțiunea civilă, care în instanța de apel s-au dovedit a fi achitate de către inculpatul x.

În temeiul art.415 alin.(1), pct.1) lit.c); art.415 alin.(1), pct.2) CPP, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Apelul avocatului x declarat în interesele inculpatului x împotriva sentinței judecătorei x din 02.02.2015 se respinge ca nefondat.

Apelul procurorului în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție, x, se admite, cu casarea sentinței judecătorei x din 02.02.2015 în privința inculpatului x și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

x se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.c) CP și în baza acestei legi i se numește pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare.

În baza art.85 alin.(1) CP, prin cumul de sentințe lui x se adaugă parțial la pedeapsa aplicată, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei x din 03.04.2012, stabilindu-i lui x pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani 6 (șase) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități legate de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 3 (trei) ani.

Termenul de ispășire a pedepsei a-l calcula pentru x din 30.11.2015, cu includerea perioadei reținerii acestuia și aflării în stare de arest la domiciliu de la 17.01.2013, ora 16.25 pînă la 23.08.2013 și de la 10.06.2015 pînă la 30.11.2015.

x se menține în continuare în stare de arest.

În rest, dispozițiile sentinței instanței de fond cu privire la corpurile delictive, se mențin.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în decurs de 30 (treizeci) zile de la data pronunțării.

Adoptată și pronunțată public la 30.11.2015.

Dispozitivul deciziei motivate pronunțat în ședință publică la XXXXXXXXXX, ora 10.00.

Președintele ședinței:

Judecător:

Judecător: